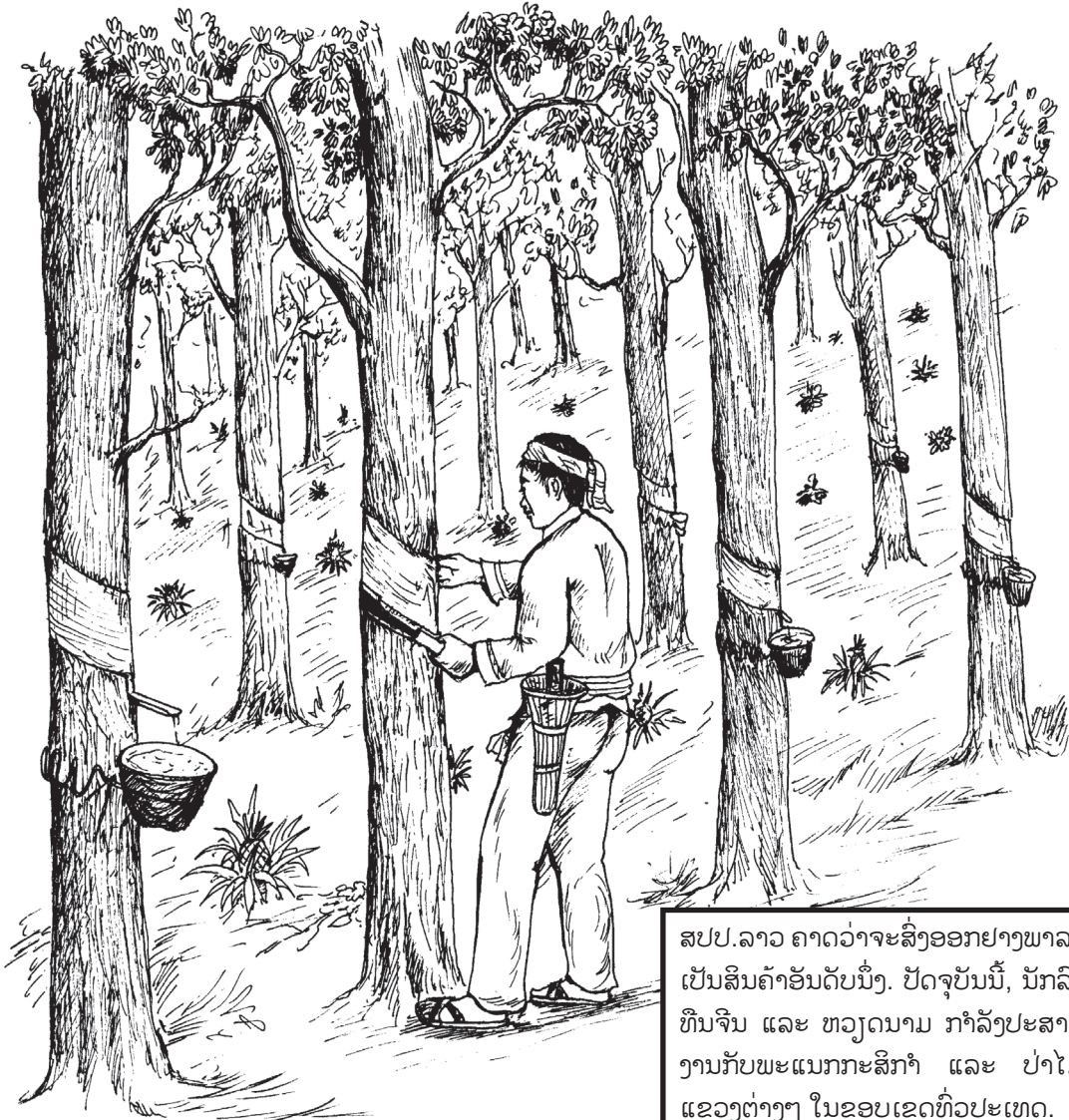

ການປູກຢາງພາລາ ປະສົມປະສານກັບພືດ ຊະນິດອື່ນເພື່ອຫຼີກລ້ຽງຄວາມສ່ຽງ

ສປປ.ລາວ ຄາດວ່າຈະສົ່ງອອກຢາງພາລາ ເປັນສິນຄ້າອັນດັບນຶ່ງ. ປັດຈຸບັນນີ້, ນັກລົງທຶນຈີນ ແລະ ຫວຽດນາມ ກຳລັງປະສານ ງານກັບພະແນກກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງຕ່າງໆ ໃນຂອບເຂດທີ່ວປະເທດ.

ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງໄວວາ, ໂດ່ງດັງຂອງຂະບວນການປູກຢາງພາລາ ໃນ ສປປ ລາວ ແລະ ແຫ່ງອື່ນໆໃນ “ເຂດອາຊີໃໝ່”

ຕະຫຼາດຢາງພາລາ ໃນບັນດາປະເທດທີ່ພັດທະນາແລ້ວໄດ້ມີການອື່ມຕົວ ແລະ ບໍ່ມີທ່ວງທ່າຈະຂະຫຍາຍຕົວອີກ, ແຕ່ວ່າໃນ “ເຂດອາຊີໃໝ່” (ສປປ.ຈີນ, ອິນເດຍ ແລະ ປະເທດສະມາຊິກອາຊຽນ) ການປູກຢາງພາລາພັດກຳລັງມີ ການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງ. ລາຄາຢາງພາລາໄດ້ຖີບຕົວສູງຂຶ້ນໃນ ປີ 2002, ພາຍຫຼັງທີ່ລາຄາໄດ້ຕົກຕໍ່ລົງ ໃນຊ່ວງເວລາຫຼາຍປີຜ່ານມາ. ການຖີບຕົວຂຶ້ນຂອງລາຄາຢາງພາລາ ແມ່ນເປັນຜົນມາຈາກຄວາມຕ້ອງການທີ່ສູງ,

ຄາດຄະເນເນື້ອທີ່ຈະປູກຢາງພາລາ ຢູ່ບາງແຂວງ			
ແຂວງ	ເນື້ອທີ່ (ha)	ສະພາບ	ປະເທດຜູ້ລົງທຶນ
ຈຳປາສັກ	13,000	ແຜນການຈະປູກ	ສສ. ຫວຽດນາມ
ຫຼວງນ້ຳທາ	4,000	ເນື້ອທີ່ລວມ ຄາດວ່າຈະສູງຂຶ້ນເຖິງລະດັບນີ້	ສປປ.ຈີນ
ສາລະວັນ	1,500		ສສ. ຫວຽດນາມ
ອຸດົມໄຊ	1,100	ແຜນການຈະປູກ	ສປປ.ຈີນ

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: ຫ້າງສິພິມວຽງຈັນທາມ (Vientiane Times), ວັນທີ 23 ກັນຍາ 2004

ໂດຍສະເພາະ ໃນ ສປປ.ຈີນ, ຊຶ່ງໃນປີ 2003 ໄດ້ມີການນຳເຂົ້າຢາງພາລາ ພຸ່ງຂຶ້ນເຖິງ 24%. ໂຄງການປູກຢາງພາລາຖືກຟື້ນຄືນມາໃໝ່ອີກເທື່ອໜຶ່ງຢູ່ໃນ ບັນດາປະເທດທີ່ເຄີຍປູກຢາງພາລາໃນຜ່ານມາ ແລະ ມັນຍັງເປັນໂອກາດ ອັນດີສຳລັບການປູກຢາງຂຶ້ນໃໝ່ຢູ່ໃກ້ກັບສູນກາງການຕະຫຼາດຢາງຂອງ ອາຊີ. ຄວາມຕ້ອງການຢາງພາລາຍັງຈະມີແນວໂນ້ມສູງຂຶ້ນໄປຕະ ຫຼອດໃນຊ່ວງທົດສະວັດໜ້າ ດັ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນແຜນສະແດງຂ້າງ ເທິງ, ຍົກເວັ້ນແຕ່ວ່າເສດຖະກິດຂອງ ສປປ. ຈີນ ຈະຊະຮັກເທົ່ານັ້ນ.

ໂອກາດສຳລັບການປູກຢາງພາລາຂະໜາດນ້ອຍ

ໃນຂະນະທີ່ຜູ້ປູກຢາງພາລາຂະໜາດນ້ອຍກຳລັງໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຈາກລາຄາຢາງທີ່ສູງຂຶ້ນ ໃນປັດຈຸບັນ, ແຕ່ວ່າການເພັງຕີງຂອງລາຄາຢາງຍັງມີຄວາມສ່ຽງຢູ່. ລາຄາຢາງໃນປີ 2004 ທີ່ຕະຫຼາດ ສິງກະໂປຕິກຢູ່ໃນປະມານ 1,25 ໂດລາ/ກິໂລ ແລະ ອີງຕາມການຄາດຄະເນ ລາຄາຢາງ ຈະສູງຂຶ້ນເຖິງ 1,75 ໂດລາ/ກິໂລ ໃນປີ 2010. ຫຼັງຈາກນັ້ນ ລາຄາຢາງຈະມີການເພັງຕີງຄື ກັບສິນຄ້າປະເພດອື່ນໆ ຊຶ່ງມີແນວໂນ້ມຈະຕໍ່າລົງ. ເຖິງແມ່ນວ່າລາຄາຢາງຈະຫຼຸດລົງ, ແຕ່ການໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດ ທາງດ້ານເສດຖະກິດຈາກການປູກຢາງກໍ ຍັງຈະເປັນສິ່ງດຶງດູດຄວາມສົນໃຈສຳລັບຜູ້ປູກຢາງ ຂະໜາດນ້ອຍຢູ່ ຍ້ອນວ່າມັນປູກງ່າຍ ແລະ ເປັນການສ້າງງານໃນຊ່ວງການຂີດຢາງ. ຈາກຜົນການສຳຫຼວດໃນເຂດພາກເໜືອ ຂອງປະເທດໄທ ຜູ້ປູກຢາງພາລາໄດ້ລາຍງານວ່າ: ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ມີຊີວິດການເປັນຢູ່ທີ່ດີຂຶ້ນ ຍ້ອນການປູກຢາງ. ຜົນກຳໄລທີ່ໄດ້ຈາກການປູກຢາງພາລາ ແມ່ນປະມານ 17-20%. ສະພາບທີ່ວ່າຂອງການປູກຢາງພາລາໃນພາກເໜືອຂອງ ສປປ ລາວ ແມ່ນ ຊາວກະສິກອນສາມາດຈະນຳເອົາມາໃຊ້ກັບເງື່ອນໄຂໃດກໍໄດ້ບໍ່ວ່າຈະເປັນການສົ່ງເສີມ, ການຕະຫຼາດ ແລະ ການເງິນ. ເຖິງແມ່ນວ່າ, ການດຳເນີນການອາດມີຄວາມແຕກຕ່າງກັນໄປ, ແຕ່ຮູບແບບ “ທຸລະກິດຮ່ວມ”. ດັ່ງໃນກໍລະນີຢູ່ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາໄດ້ສະທ້ອນໃຫ້ເຫັນເປັນໃບໆວ່າຄວນຈະດຳເນີນການໄດ້ຄືແນວໃດ.

ຄວາມສ່ຽງ ທາງດ້ານສະພາບແວດລ້ອມ ໃນການປູກຢາງ ພາລາລ້ວນ (ຊະນິດດຽວ)

- ການຖາງປ່າໄມເພື່ອປູກຢາງພາລາສົ່ງຜົນໃຫ້ເກີດມີ ການສູນເສຍຊີວະນາໆພັນ, ເຮັດໃຫ້ດິນເຊາະເຈື່ອນດິນ ແລະ ທຳລາຍເຂດແຫຼ່ງຕົ້ນນ້ຳເພີ່ມຂຶ້ນ
- ການເຊາະເຈື່ອນ ແລະ ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນຫຼຸດລົງໃນເຂດປູກຢາງ ພາລາລ້ວນ ໃນພື້ນທີ່ດິນ ຄ້ອຍຊັນສູງ, ກໍ່ໃຫ້ເກີດການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ ຫຼາຍກວ່າ 42 ເທົ່າຕົວ ຖ້າທຽບໃສ່ການສູນເສຍດິນໃນເນື້ອທີ່ປ່າໄມ

ບໍລິສັດປູກຢາງພາລາແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ ແມ່ນບໍລິສັດຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ບໍລິສັດປູກຢາງພາລາ ຊີໂນ-ລາວ ແລະ ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງຫຼວງນ້ຳທາ. ການລົງທຶນຂອງບໍລິສັດແມ່ນ 1 ລ້ານໂດລາ, ແລະ ກອງສົ່ງເສີມກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ແຂວງ ສົມທົບ 40% ໂດຍໄດ້ຮັບການຊ່ວຍເຫຼືອຈາກລັດຖະບານ ສປປ ຈີນ. ບໍລິສັດໄດ້ບໍລິການເບ້ຍຢາງພາລາ, ສົ່ງເສີມເຕັກໂນໂລຢີ, ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຄົ້ນຄວ້າ ເພື່ອຕອບສະໜອງແນວພັນໃໝ່ໃນເຂດພາກເໜືອ. ເລີ່ມແຕ່ປີ 1994

ເປັນຕົ້ນມາ, ທາງແຂວງໄດ້ຕອບສະໜອງເງິນກູ້ດອກເບ້ຍຕໍ່າໃຫ້ແກ່ຊາວບ້ານ ເພື່ອຊື້ເບ້ຍຢາງລາພາ ແລະ ຄ່າສົ່ນເບືອງອື່ນໆ. ໃນປັດຈຸບັນ ຄາດວ່າຮູບແບບດັ່ງກ່າວຍັງຈະສືບຕໍ່ໄປອີກ. (ຜູ້ຍະວົງພ້ອມທິມງານ, 2004).

ຄວາມຈຳເປັນໃນການຫຼີກລ້ຽງຄວາມສ່ຽງ

ໃນຂະນະທີ່ ໂອກາດການປູກຢາງພາລາ ກຳລັງຢູ່ໃນສະພາບດີນີ້ ມັນຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຄຳນຶງເຖິງການປົກປ້ອງຊາວກະສິກອນຈາກຄວາມສ່ຽງທາງດ້ານລາຄາ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນຈາກການປູກຢາງພາລາລ້ວນ (ຊະນິດດຽວ).

ການເບິ່ງຕັ້ງຂອງລາຄາສິນຄ້າຖືວ່າເປັນສິ່ງປົກກະຕິໂດຍສະເພາະແມ່ນຢາງພາລາຊຶ່ງເປັນສິນຄ້າ ທີ່ບໍ່ຄົງຕົວ. ບັນດາປະເທດປູກຢາງພາລາລາຍໃຫຍ່ຄື: ປະເທດໄທເຂົາເຈົ້າຈະມີກິນໄກເງິນຊົດເຊີຍ ເພື່ອທົດແທນໃຫ້ຊາວກະສິກອນໃນເມື່ອລາຄາຢາງຕົກຕໍ່າ. ໂຄງການດັ່ງກ່າວນັ້ນຕ້ອງມີລະບົບການຈັດການທະນາຄານຊົນນະບົດທີ່ລະອຽດ, ມີການຈັດການທາງດ້ານການຕະຫຼາດທີ່ດີ, ແລະ ມີກ້ອນຫີນອັນມະຫາສານ. ແຕ່ການຮັບປະກັນຄວາມສ່ຽງທີ່ຄິດວ່າຈະໄດ້ຮັບຜົນສຳລັບ ສປປ ລາວ ອາດຈະແມ່ນການປູກພືດອື່ນປະສົມປະສານໃຫ້ມີຄວາມຫຼາກຫຼາຍເພີ່ມຂຶ້ນ. ຖ້າວ່າຊາວກະສິກອນທາງກູກພືດ ເສດຖະກິດ ຊະນິດອື່ນໆປົນເຂົ້ານຳ, ໃນກໍລະນີລາຄາຢາງທາງຕົກຕໍ່າເຂົາເຈົ້າສາມາດສ້າງລາຍຮັບຈາກພືດອື່ນໆນັ້ນໄດ້ ແລະ ຢຸດເຊົາການຂີດຢາງຈົນກວ່າລາຄາຢາງຈະປັບຕົວດີຂຶ້ນມາອີກ.

ການຫຼີກລ້ຽງຄວາມສ່ຽງ ໂດຍການປູກຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບພືດອື່ນໆ

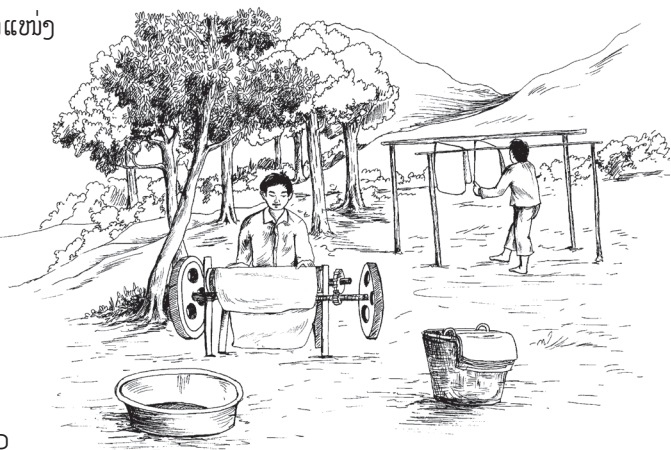
ຢາງພາລາເປັນພືດທີ່ມີຄວາມເໝາະສົມໃນການປູກແບບປະສົມປະສານ. ນີ້ເປັນປັດໄຈຫຼັກທີ່ເຮັດໃຫ້ມັນມີຄວາມແຕກຕ່າງຈາກພືດຊະນິດອື່ນ. ຕົວຢ່າງລະບົບ ການປູກຢາງພາລາແບບປະສົມປະສານໃນເຂດອາຊີລວມມີ:

- ຢາງພາລາ ປະສົມປະສານກັບ ການລ້ຽງສັດ(ງົວ, ຄວາຍ, ແກະ ແລະ ແບ້).
- ຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບພືດທີ່ໃຊ້ເປັນອາຫານຕ່າງໆ (ເຂົ້າ, ສາລີ, ມັນຕົ້ນ, ຖົ່ວດິນ ແລະ ກ້ວຍ).
- ຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບ ພືດເປັນສິນຄ້າ (ຊາ, ກາເຟ, ອ້ອຍ, ໝາກນັດ, ໝາກເຜັດ, ໝາກແຫ່ງ ແລະ ພືດເປັນຢາຕ່າງໆ)

ມີ 2 ລະບົບທີ່ເປັນໜ້າສົນໃຈ ສຳລັບ ສປປ ລາວ ຄື: ລະບົບການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ທີ່ປູກຢາງພາລາປະສົມກັບໝາກແຫ່ງ ແລະ ລະບົບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ທີ່ປູກຢາງພາລາປົນກັບຊາ. ຍ້ອນວ່າປັດຈຸບັນນີ້ພວກເຮົາຍັງຂາດຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານກ່ຽວກັບລະບົບກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ທີ່ປູກຢາງພາລາປົນກັບໝາກແຫ່ງ, ດັ່ງນັ້ນ ການປູກຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບຊາຈຶ່ງເຫັນວ່າ ເປັນຕົວ

ຄຸນປະໂຫຍດຂອງການປູກແບບປະສົມປະສານ

- ລາຍຮັບເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ຄົງຕົວ.
- ຄວາມຍືນຍານທາງດ້ານນິເວດ ແລະ ຜົນຜະລິດຢາງດີຂຶ້ນ ຍ້ອນການຫຼຸດຜ່ອນການໄຫຼຂອງນ້ຳ ແລະ ການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ.
- ຮັກສາໄດ້ສະພາບພູມອາກາດທີ່ເໝາະສົມສຳລັບຕົ້ນຢາງ ແລະ ຊ່ວຍປັບອຸນະພູມທີ່ປ່ຽນແປງບໍ່ໃຫ້ເປັນຜົນກະທົບຕໍ່ຕົ້ນຢາງ.
- ການປູກຢາງພາລາແບບປະສົມປະສານຈະຊ່ວຍຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນໄດ້ເຖິງ 21 ເທື່ອ ຖ້າທຽບໃສ່ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ແລະ ມີການເຊາະເຈື່ອນໜ້ອຍກ່ອນການປູກຢາງພາລາລ້ວນ (ຊະນິດດຽວ) ປະມານ 17%.

ລະບົບກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ແບບປູກຢາງພາລາ ປະສົມປະສານກັບຊາ ໃນ ສປປ ຈີນ

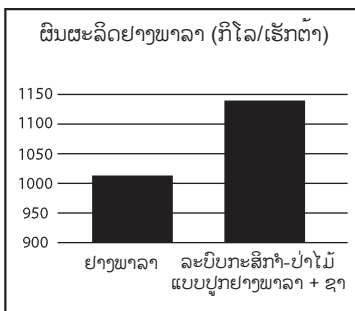
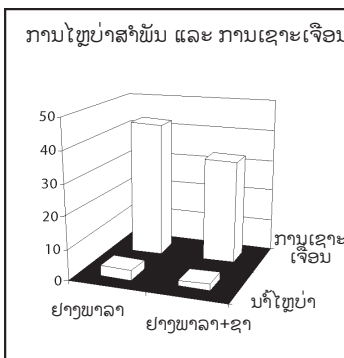
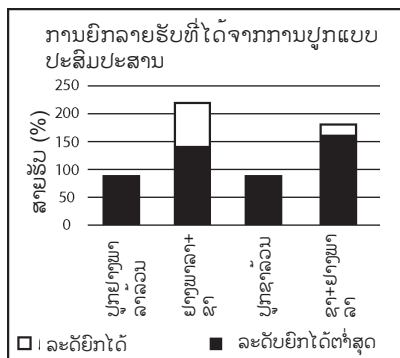
ຂັ້ນຕອນຂອງວິທີການປູກ

1. ປູກເບ້ຍຢາງ ແລະ ໃສ່ຝຸ່ນ (ເປົ້າໝາຍແມ່ນເພື່ອສ້າງເປັນຮົ່ມປະມານ 30% ສຳລັບຕົ້ນຊາ). ລະຍະການປູກທີ່ເໝາະສົມແມ່ນ ປູກຢາງພາລາເປັນ 2 ແຖວຊ້ອນ ໃນໄລຍະທ່າງ 2 ແມັດ ລະຫວ່າງ ແຖວຕໍ່ແຖວ ແລະ 2,5 ແມັດ ລະຫວ່າງ ຕົ້ນຕໍ່ຕົ້ນ ໃນແຖວດຽວກັນ, ຫຼັງຈາກນັ້ນປະເປັນຫວ່າງໄວ້ 18 ແມັດ ຈຶ່ງສ້າງແຖວຊ້ອນຢາງພາລາໃໝ່. ຊ່ວງລະຫວ່າງແຖວຢາງພາລານີ້ ແມ່ນຮັກສາໄວ້ສຳລັບປູກຕົ້ນຊາໃສ່ ໃນໄລຍະທ່າງ ຈາກແຖວຢາງພາລາ 0,4-0,6 ແມັດ (ໃນໄລຍະທ່າງລະຫວ່າງ 2 x 12 ຫຼື 2 x 15 ແມັດ ປູກເປັນແຖວດຽວຫຼາຍແຖວ ແລະ ຈຶ່ງພື້ນທີ່ສ່ວນໜຶ່ງໄວ້ສຳລັບເປັນທີ່ຫວ່າງ ໃນການປົວລະບັດຮັກສາຕົ້ນຢາງ).
2. ປູກເຂົ້າບົກ, ສາລີ, ຖົ່ວດິນ ແລະ ພຶດຊະນິດອື່ນໆ ໃສ່ໃນຫວ່າງແຖວຢາງພາລາ.
3. ເກັບກ່ຽວເຂົ້າ ແລະ ພຶດອື່ນໆ ໃນລະດູເກັບກ່ຽວທ້າຍປີທີ່ 1 ແລະ ປູກໝາກນັດ ລົງແທນບ່ອນຂອງພຶດທີ່ເກັບກ່ຽວອອກ.
4. ເກັບກ່ຽວຖົ່ວດິນໃນປີທີ່ 2 ແລະ ໝາກນັດຈະໃຫ້ໝາກໃນປີທີ່ 2 ເຖິງ ປີທີ່ 4.
5. ປູກຕົ້ນຊາໄປຕາມແຖວ ທີ່ເກັບກູ້ໝາກນັດອອກໃນປີທີ່ 4 (ໃນເວລານີ້ຕົ້ນຢາງພາລາແມ່ນມີຄວາມສູງພຽງພໍ ທີ່ຈະຕອບສະໜອງຮົ່ມໃຫ້ແກ່ຕົ້ນຊາໄດ້).
6. ເລີ່ມຂີດຢາງພາລາແຕ່ປີທີ່ 6 ຮອດ ປີທີ່ 30.
7. ເກັບກ່ຽວຊາໃນປີທີ່ 7 ຮອດ ປີທີ່ 30.

ຢາງທີ່ເປັນໄປໄດ້. ລະບົບການປູກ ຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບຊາເປັນລະບົບທີ່ມີປະສິດທິຜົນໃນໄລຍະເວລາ 30 ປີ. ຫຼັງຈາກນັ້ນຕົ້ນຢາງພາລາ ແລະ ຊາຈະຕ້ອງໄດ້ປູກຄືນໃໝ່. ລະບົບດັ່ງກ່າວຈະສາມາດສ້າງລາຍຮັບໄດ້ສູງກວ່າ ລະບົບການປູກຢາງພາລາລ້ວນ (ຊະນິດດຽວ) ປະມານ 58 -131% ແລະ ສູງກວ່າລະບົບການປູກຊາລ້ວນ (ຊະນິດດຽວ) ປະມານ 75-96%. ຜົນປະໂຫຍດເພີ່ມເຕີມຢ່າງອື່ນ ແມ່ນການເພີ່ມຄວາມຍືນຍານໃຫ້ແກ່ລະບົບ ຍ້ອນວ່າມັນ ເປັນການຮັກສາ ຊັ້ນດິນປູກຝັງຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ ແລະ ປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ. ນອກຈາກຮູບແບບນີ້ແລ້ວ, ລະບົບການປູກແບບປະສົມປະສານອື່ນໆ ກໍ່ມີຜົນປະໂຫຍດທີ່ຄ້າຍຄືກັນ.

ການຊຸກຍູ້ທາງດ້ານນະໂຍບາຍ

ສປປ ລາວ ໄດ້ມີນະໂຍບາຍຊຸກຍູ້ການປູກພືດແບບປະສົມປະສານ ຊຶ່ງມັນມີຄວາມຕ່າງກັບປະເທດໄທ ທີ່ໄດ້ວາງລະບຽບການໃນການນຳໃຊ້ກອງທຶນປູກຢາງພາລາໂດຍໃຫ້ປູກຢາງພາລາລ້ວນ, ຊຶ່ງເປັນການເບິ່ງຂ້າມຜົນປະໂຫຍດທາງດ້ານເສດຖະກິດ ແລະ ນິເວດຂອງລະບົບການປູກແບບປະສົມປະສານ.

ຜົນປະໂຫຍດຈາກພຶດຕິກຳທີ່ໄດ້ຈາກລະບົບການປູກຢາງພາລາແບບປະສົມປະສານ		
ພຶດຕິກຳປະສົມ	ຜົນປະໂຫຍດທາງກົງຈາກພຶດຕິກຳປະສົມ	ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ຈາກຢາງພາລາ
ກາເຟ ແລະ ໝາກນັດ	ໝາກນັດສາມາດເກັບກູ້ໃນປີທີ 2- ກາເຟໃຫ້ຜົນເລີ້ມແຕ່ປີທີ 4 ເປັນຕົ້ນໄປ	ຊ່ວຍໃຫ້ຕົ້ນຢາງຈະເລີນເຕີບໂຕດີ
ທົວສີໄຄ	ເກັບກູ້ຈົນກວ່າເຮືອນຍອດຢາງປົກຄຸມໝົດ	ຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ
ອ້ອຍ	ເກັບກູ້ຈົນກວ່າເຮືອນຍອດຢາງປົກຄຸມໝົດ	ຊ່ວຍຕົ້ນຢາງຈະເລີນເຕີບໂຕດີ
ໝາກແໜ່ງ	ເກັບກູ້ໃນປີທີ 8-9	ຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ
ກ້ວຍ	ຈະໃຫ້ຜົນຜະລິດສູງໃນພື້ນທີ່ດິນດີ	ຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ
ພິກໄທ	150-300 ກິໂລ/ປີ	ຫຼຸດຜ່ອນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ ຫຼາຍ ກວ່າ 50% ບວກກັບ ຜົນປະໂຫຍດທີ່ໄດ້ ຈາກ ການໃສ່ຜຸ່ນຕົ້ນພິກໄທ

ໝາຍເຫດ: ຜົນປະໂຫຍດບາງຢ່າງທີ່ກ່າວໄປໃນຂ້າງເທິງນັ້ນອາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບເລີຍໃນກໍລະນີເກີດຄວາມແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ມີການຊ່ວງຊຶງກັນທາງດ້ານນ້ຳ (ຄວາມຊຸ່ມ) ລະຫວ່າງພຶດຕິກຳປະສົມ ແລະ ພຶດຕິກຳ (ຢາງພາລາ). ຜົນປະໂຫຍດດັ່ງກ່າວຈະມີໜ້ອຍ ໃນລະບົບການປູກພຶດຕິກຳປະສົມປະສານທີ່ມີການລົງທຶນໜ້ອຍ ໂດຍສະເພາະແມ່ນພື້ນທີ່ທີ່ບໍ່ໄດ້ໃສ່ຜຸ່ນ ແກ່ພຶດຕິກຳປະສົມປະສານຕ່າງໆ, ແຕ່ວ່າໃນລະບົບການປູກຢາງພາລາແບບປະສົມປະສານນີ້ ເຖິງຈະມີ ການປະສົມປະສານ ກັບພຶດຕິກຳໜ້ອຍແຕ່ຍັງໃຫ້ຜົນປະໂຫຍດສູງກວ່າ ການເຮັດໄຮ່ປູກເຂົ້າ.

- ສປປ ລາວ ຄວນດັດປັບນະໂຍບາຍຄື: ບໍ່ຊຸກຍູ້ການຖາງປ່າໄມ້ເພື່ອປູກຢາງພາລາ, ແຕ່ຄວນຊຸກຍູ້ການປູກຢາງພາລາ ໃນລະດັບຄອບຄົວ ໃນເຂດດິນຊຸດໂຊມທີ່ມີການເຮັດໄຮ່ມາກ່ອນ. ສິ່ງດັ່ງກ່າວນີ້ ແມ່ນສອດຄ່ອງກັບນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ ວ່າດ້ວຍການຫຼຸດຜ່ອນການທຳລາຍປ່າໄມ້, ການຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ແລະ ການແກ້ໄຂຄວາມທຸກຍາກຂອງປະຊາຊົນບັນດາເຜົ່າ.
- ຖ້ານະໂຍບາຍກ່ຽວກັບການປູກຢາງພາລາປະສົມປະສານກັບພຶດຕິກຳອື່ນໆ ແລະ ນະໂຍບາຍການປູກຢາງພາລາແບບບໍ່ມີການທຳລາຍເນື້ອທີ່ ປ່າໄມ້ທາກມີການສົ່ງເສີມຢ່າງແຂງແຮງ. ໂດຍການໃຫ້ບໍລິການສິນເຊື່ອແກ່ຊາວກະສິກອນ ເພື່ອຈັດຊື້ເບ້ຍຢາງ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ນຳໄປປູກໃນເຂດປ່າເລົ່າທີ່ຊຸດໂຊມ, ຈະເຮັດໃຫ້ການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນຜະລິດຕໍ່ານັ້ນຢຸດຕິລົງໄປໃນຕົວມັນເອງ. ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມໄດ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນເຖິງຜົນດີຂອງການຫັນປ່ຽນເນື້ອທີ່ໄຮ່ໄປສູ່ການກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ປະສົມປະສານ.
- ໂອກາດການສ້າງວຽກເຮັດງານທຳໃນເຂດປູກຢາງພາລາໃໝ່ ຈະເປັນຕົວດຶງດູດແຮງງານຈາກພື້ນທີ່ ທີ່ປະຊາຊົນ ມີການທຳລາຍປ່າໄມ້ຫຼາຍ, ຮັກສາໄດ້ເຂດແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ ເພີ່ມຄວາມຫຼາກຫຼາຍທາງດ້ານຊີວະນາໆພັນອີກດ້ວຍ.

ການປູກຢາງພາລາແບບປະສົມປະສານ, ກຳລັງເປັນຈຸດສົນໃຈ ຂອງປະຊາຊົນໃນເຂດຊົນນະບົດເພາະສະນັ້ນ, ຄວນປູກໃນພື້ນທີ່ດິນຊຸດໂຊມໃນເຂດຖາງປ່າເຮັດໄຮ່, ແທນທີ່ຈະປູກໃນເຂດພື້ນທີ່ປ່າໄມ້.

ກະສິກຳ-ປ່າໄມ້ ປະສົມປະສານກັບການປູກຢາງພາລາ			
ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນ	ແຮງງານ (ແຮງງານ-ວັນ /ເຮັກຕາ)	ລາຍຮັບ (ການຈ້າງແຮງ ງານຕໍ່ສຸດ)	ຈຳນວນປະຊາກອນ ທີ່ສາມາດຮອງຮັບໄດ້ (ຈຳນວນຄົນ/ຕາລາງກິໂລແມັດ)
ການປູກຢາງພາລາແບບປະສົມປະສານ	150	1.0 - 1.7	80
ການປູກຢາງພາລາລ້ວນ (ຊະນິດດຽວ)	133	1.7	71
ການປູກຢາງພາລາປະສົມປະສານແບບພື້ນບ້ານ	157	1.0	59
ການເຮັດໄຮ່ຮອບວຽນສິ້ນ	98 - 104	1.05	54
ການເຮັດໄຮ່ຮອບວຽນຍາວ	15 - 25	0.75	11

ໝາຍເຫດ: ນີ້ແມ່ນຂໍ້ມູນທີ່ໄດ້ມາຈາກເກາະຊູມາຕຣາ, ປະເທດອິນໂດເນເຊີຍ. ຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຍັງບໍ່ທັນໄດ້ສຶກສາລະອຽດໃນ ສປປ ລາວ. ການຄາດຄະເນຄວາມອາດສາມາດເຂົ້າຮ່ວມຂອງປະຊາກອນແມ່ນອີງຕາມ ການສົມມຸດຖານຈາກ 150ວັນ/ຄົນ/ປີ ແລະ 80% ຂອງພື້ນທີ່ດິນຜະລິດທີ່ມີ. ເພາະສະນັ້ນຕົວເລກໃນນີ້ອາດມີອັນແຕກຕ່າງສຳລັບ ສປປ.ລາວ, ແຕ່ວ່າໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວ ຈະມີຄວາມຄ້າຍຄືກັນ. (ດັດແກ້ມາຈາກ ເອກະສານ ຂອງ Murdiyarso et al.n.d. and Tomich et al. 1998,2001)

ເອກະສານອ້າງອີງ:

Murdiyarso, D., van Noordwijk, M., Wasrin, U.R., Tomich, T.P. & Gillison A.N. 1998. "Environmental benefits and sustainable land-use options in the Jambi transect, Sumatra, Indonesia". Journal of Vegetation Science.

Phouyyavong, K., Veokham, P. & Silivanh, S. 2004. Field report on rubber economic production survey. Socioeconomics Component. LSUAFRP. NAFRI. Vientiane.

ລວບລວມໂດຍ:

John Raintree, johnraintree@yahoo.com